

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat BİLGİN** tarafından Anayasa'nın 98. Ve İçtüzüğü'nün 96. Ve 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

SIDIK TAŞ
Siirt Milletvekili

Birleşmiş Milletler dünyada gittikçe artan çocuk işçiliğine karşı farkındalık yaratmak ve çocuk işçiliğine engel olmak amacıyla 2002 yılında 12 Haziran günü **“Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü”** olarak ilan edilmiştir.

ILO çocuk işçiliğini “çocukları çocukluklarını yaşamaktan alıkoyan, potansiyellerini ve saygınlıklarını eksiltен, fiziksel ve zihinsel gelişimlerine zarar verici işlerde istihdam edilmesi” olarak tanımlamış ve 14 yaş ile sınırlandırmıştır.

Uluslararası Çalışma Örgütü çocukların erken yaşlarda çalışma yaşamının ağır koşullarından uzak kalmaları amacıyla önemli standartlar geliştirmiş olmakla birlikte; Türkiye’de halen yüzbinlerce çocuğun emek sömürüsüne ve beraberinde çalışma yaşamının ağır koşullarında sistematik olarak ihmal, istismar ve şiddete uğrayarak hayatını sürdürmek zorunda kaldığı gerçeği devam etmektedir. Yapılan araştırmalar çocuk işçiliğinin en önemli nedenleri arasında savaş, göç, yoksulluk, gelir adaletsizliği kayıt dışılık, ucuz iş gücü talebi ve denetimsizlik olduğunu ortaya koymaktadır.

Türkiye, taraf olduğu ILO Sözleşmeleri kapsamında hazırladığı Çocuk İşçiliği ile Mücadele Ulusal Programında (2017-2023) Sokakta Çalışma, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerde Ağır ve Tehlikeli İşlerde Çalışma ve Tarımda Aile İşleri Dışında, Ücret Karşılığı Gezici ve Geçici Tarım İşlerinde Çalışma olmak üzere üç öncelikli alan belirlemiş ve 2023’e kadar bu alanlarda çocuk işçiliğinin önlenmesine yönelik taahhüt vermiştir. Ancak TÜİK’in “2020 Çocuk İşgücü

Araştırması’nda dahi 5-17 yaş aralığında çocuk işçiliğinde yer alan 720 bin çocuğun yüzde 30.8 inin En Kötü Çalışma Biçimi olarak tanımlanan tarım sektöründe çalıştığı, çalışan çocukların yüzde 4.4 lük bir grubunun 5-11 yaş aralığında olduğu görülmekte iken Haziran

65696

2021 tarihinde yayımlanan “Çocuk işçilik yasaklansın” başlıklı İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Raporuna göre ise Türkiye’de en az 2 milyon çocuk işçi bulunduğu, bu sayının ise yaz aylarında 5 milyona yaklaştığı belirtilmektedir.

Çocuk işçiliği her şeyden önce bir insan hakları ihlali olup devletin çocuk korumaya ilişkin politikalarının yetersizliğinin bir sonucu olduğu gibi sosyal ve ekonomik politikalarındaki adaletsizliğin de bir sonucudur. Devletler, sokak çocukları, çocuk askerler, engelli çocuklar, ticaret mağdurları, hanelerin çocuk reisleri ve bakım kurumlarında yaşayan çocuklar gibi tümü yüksek bir sömürü ve istismar riski altında olan ötekileştirilmiş çocuklara özellikle odaklanarak, çocuk koruma stratejilerine ve programlarına yönelik gerekli kaynakları güçlendirmek ve tahsis etmek de dahil olmak üzere, yoksulluk içinde yaşayan çocukların haklarına saygı duymalı ve bunları teşvik etmelidir.

Bu bağlamda;

1-Çocuk işçiliğinin ana nedeninin yoksulluk ve gelir adaletsizliği olduğu göz önüne alındığında Bakanlığınızın çocuk yoksulluğu ve işçiliğini önlemeye yönelik herhangi bir projesi veya çalışması bulunmakta mıdır?

2-Çocuk işçiliği sayısının en fazla olduğu alan tarım alanıdır ve en çok Güneydoğu Anadolu bölgesinde ki mevsimlik tarım işçilerinin çocuklarından oluşmaktadır. Eğitimden ve çocukların yararlanabileceği tüm haklardan yoksun kalan bu çocuklarla ilgili ne gibi projeleriniz bulunmaktadır?

3-Türkiyede çocuk işçi sayısının son yıllarda daha da artmasının sebebi nedir?

4- Çocuk emeği sömürüsüyle mücadelede “çocuğun yüksek yararının” odakta tutularak çocuk emeğinin istismarına son verilmesine yönelik bakanlığınızca yapılan herhangi bir çalışma bulunmakta mıdır?